

Drulák: Už jde o přežití Ukrajiny. A ten, který odhalil Nord Stream

- CZ24 News | 10. února 2023

RUSKO/UKRAJINA: Válka poškozuje Rusko a Ukrajinu ničí, usilovat o porážku Ruska znamená spálenou zemi a posílání dalších lidí do „smrtícího vojenského stroje“. ParlamentnímListům.cz to ve svém hodnocení říká bývalý diplomat a expert na mezinárodní vztahy profesor Petr Drulák. „Jde o přežití Ukrajiny,“ konstatuje. Důkladně též popsal člověka, který rozkryl odpálení ropovodu Nord Stream, i důvody, proč Bílý dům nikdy nepřizná svůj podíl, i pokud by to byla stoprocentní pravda.

Poslední dny a týdny vidíme i v rámci našich médií články připouštějící, že se Ukrajině na bojišti úplně nedaří, Rusové teď zahajují další ofenzivy. Lze říci, kam se za ten skoro rok válka vyvinula?

Teď začíná očekávaná ruská ofenziva, aspoň v jedné oblasti a mluví se o Luhansku. Jak proběhne, se dá těžko předvídat, protože v minulosti šli Rusové do některých akcí v předchozím roce dost nepřipraveni a někdy to končilo celkem fiaskem. Na druhou stranu to nic nemění na věci, že Rusové kontrolují významnou část území, o které mají zájem, a lze očekávat, že v následujících týdnech svou kontrolu o něco rozšíří. Jak moc, to se v tuhle chvíli nedá říci. Navzdory tomu, že probíhají ofenzivy a protiofenzivy, na podzim byla poměrně úspěšná ukrajinská protiofenziva, tak podstatný fakt zůstává, a to je zásadní asymetrie těch dvou hráčů.

Stojí proti sobě dva státy, které nejsou v konfliktu symetrické. Rusko má zdroje nesrovnatelně větší, jak lidské, tak materiální i technologické, než Ukrajina. Naproti tomu Ukrajina má obrovskou podporu států NATO, což redukuje materiální a technickou zaostalost, ale stále zůstává lidská asymetrie, což je podstatné. Ukrajina má prostě k dispozici méně lidí. Rozjel se válečný stroj, který se krmí lidskými životy. Ztráty na ukrajinské straně jdou patrně do statisíců. Odhady jsou různé, ale můžeme už asi mluvit o řádech statisíců, což je pro stát jako Ukrajina dost vyčerpávající. Z tohoto hlediska se válka nemůže vyvíjet v ukrajinský prospěch.

Od začátku opakuji tu samou tezi, že si nedovedu představit vojenské vítězství Ukrajiny, které by spočívalo v tom, že Ukrajina obnoví své hranice z ledna 2022, nebo dokonce z ledna 2014, přijde mi to nerealistické a s postupujícím časem se to potvrzuje. Ukrajina se dostává pod čím dál větší tlak. Je tam tlak zevnitř, proto Zelenskyj i podepsal zákon zpřisňující tresty za dezerci a nedisciplínu. Vidíme tak, že z vojenského hlediska Ukrajina tomuto problému čelí a bude muset zvýšit represí, aby disciplínu udržela. Ukrajina se samozřejmě dostává i pod vnější tlak ze strany donorů, kteří jsou znepokojeni ukrajinskou korupcí. Až donedávna bylo téma ukrajinské korupce v mainstreamových médiích téměř tabu a dnes si najednou čteme zprávy o tom, jak tamní poslanci a vysocí činitelé nejrozličnějších ministerstev bohatnou, jak se bude měnit ministr obrany, došlo k záhadnému úmrtí významné části vedení ministerstva vnitra apod. Na Ukrajině se dějí věci, z nichž část se dešifruje celkem jasně s tím, že jde o zkorumpovaný stát a rozkrádání pokračuje i během válečného stavu. Dochází také k mocenskému boji mezi různými frakcemi.

Američané vyvíjejí tlak, protože určitě mají zájem na tom, aby bylo jasné, kam jejich peníze jdou, a aby šly tam, kam si to přejí Američané. Tedy na boj s ruskou armádou, a nikoli na luxusní dovolené, automobily a na konta ukrajinských činovníků v daňových rájích. Je zde pochopitelně aspekt určitého mocenského napětí uvnitř Kyjeva, o kterém se dosud nemluví prakticky vůbec a můžeme se spíš dohadovat.

Tedy jaké vyhlídky Ukrajina má?

Nevidím moc dobré vyhlídky. Přestože teď Ukrajina dostala přísliby tanky, jenže ty tam nebudou na jaře, ale spíš ve druhé polovině roku, a otázkou je, jak moc dokážou změnit strategickou situaci. Ukrajina si toho je vědoma, proto ihned po tancích začala žádat stíhačky. Problém je v tom, že stíhačky musejí být součástí určitého integrovaného systému protiletectvé obrany a ten se v současných ukrajinských podmínkách bude budovat velmi těžko, proto hlavní spojenci váhají.

Stále ovšem významná část západních představitelů míní, že Ukrajina může Rusko porazit a vyhnat ze svého území. Pokud by západní svět výrazně znásobil dodávky zbraní, stíhaček, tanků a veškerého vybavení a materiálu, byla by šance na brzkou porážku Ruska a konec války?

Nejde pouze o zbraň, je tam problém v lidském potenciálu. Na Ukrajině dochází ke zvláštnímu outsourcingu, a to dvěma směry. Na jednu stranu státy NATO outsourcují svůj konflikt s Ruskem tím, že vedou zástupnou válku skrze Ukrajinu proti Rusku. Dokonce i naši představitelé už nezakrytě říkají, že vedeme válku, což je poměrně závažné. Očekával bych, že nejvyšší představitelé našeho státu by takhle mluvit neměli, protože ve válečném stavu nejsme, to má určité právní důsledky, předpoklady a ty nenastaly. Rétorika nicméně svědčí o tom, že vedeme válku skrze Ukrajince proti Rusku, je to v podstatě dnešní oficiální pozice a je to určitý outsourcing. Pak je tady také outsourcing ze strany Ukrajinců, kteří sice vedou válku svými životy, ale se západními technologiemi a zbraněmi. Na Rusko útočí zbraněmi a materiálem, který pochází ze Západu. Zůstává otázka, jak daleko se v tom outsourcingu půjde a zda existuje možnost, aby Ukrajinci mohli efektivně začít Rusy vytlačovat bez skutečného zapojení západních vojáků, zda bude stačit pouhé dodávání zbraní. Jsem v tom skeptický, protože složité zbraňové systémy vyžadují nějaké školení a zkušenosti. Druhý problém je, že v okamžiku, kdy by tam přišly systémy ohrožující samotné Rusko a Ukrajinci by získali kapacitu efektivně zasahovat ruské území a Ukrajinci jim to začali oplácet, je otázkou, k čemu by to ze strany Ruska vedlo. Zcela jistě k další, mnohem brutálnější eskalaci. Toto je ale nepravděpodobné a myslím, že k tomu nedojde.

Mluví se také o tom, že by se ruský režim začal hroutit, což mi rovněž nepřijde pravděpodobné. V okamžiku, kdy by k tomu došlo, což si někteří přejí a na Západě leckdo počítá, že se to v Moskvě zhroutí, nebo se Rusko dokonce rozdělí, s tím by mohl vypuknout chaos, který by z tohoto hlediska pro nás všechny byl ještě nebezpečnější. Mohly by se vytvořit různé radikální nacionalistické skupiny versus prozápadní skupiny a vnitřní střet by se mohl přelít mimo Rusko. Nevidím nějaké dobré řešení. Vůbec mi přijde naprosto scestné spoléhat na to, že by Ukrajina mohla Rusko porazit a bylo by to ku prospěchu všech. Lidé, kteří to říkají, by měli vysvětlit, jak si to představují a jak k tomu podle nich dojde. Ukrajinci vytlačí Rusy a připraví je o území? Rusko se s tím smíří včetně ztráty Krymu? Spíš vnímám, že se například v Německu objevují hlasy žádající mírová jednání, podobně jako u nás iniciativa žádající mírová jednání, ke které jsem se připojil. Alternativa k tomu je zničení Ukrajiny, spálená země, kdy z Ukrajiny nic nezbude, pokud se bude pokračovat stejným způsobem jako v loňském roce. Už teď je Ukrajina těžce poškozená. Těžko může být v podmínkách neustálých útoků obnovovaná. Není pochyb o tom, že válka Rusko oslabuje, to v každém případě. Na druhou stranu Ukrajinu to ničí. Nemyslím, že je možné tímto způsobem pokračovat. Mír bude pro Ukrajinu těžký a vzhledem k cílům, které vyhlásili, se mi z hlediska humanismu a úvah o přežití Ukrajinců vůbec jeví jako rozumnější alternativa než pokračovat ve zničující válce.

Držitel Pulitzerovy ceny Seymour Hersh, což je jedno z největších jmen americké žurnalistiky, je přesvědčený o zapojení amerického námořnictva do odpálení ropovodu Nord Stream, což se oficiálně připisovalo spíše Rusku. Nakolik pravděpodobné to je? A do jaké míry lze tomuto výkladu věřit právě s ohledem na renomé autora?

Nejprve bych rád připomněl, kdo je Seymour Hersh. To jméno je pojem. Jde o vzor americké investigativní žurnalistiky, která už téměř zmizela. Má velmi rozsáhlé kontakty na americkou bezpečnostní komunitu. Před lety velmi zajímavým způsobem rozkryl zabití Usámy bin Ládina. Šlo o velmi věrohodný článek opírající se o zdroje v bezpečnostní komunitě, kde ukázal, že ta operace proběhla jinak, než říkala Obamova administrativa. Ukázal například na dohodu s Pákistánem. Neříkal, že by to bylo nějak převratně jinak, ale fakta byla trochu jiná, než to podával Bílý dům. Jediné, čeho se Hersh dočkal, byly výtky o nedostatku patriotismu, že tím podřívá americké úsilí v Afghánistánu. To samé se podle mých předpokladů proti němu otočí u rozkrytí Nord Streamu. Jeho podání toho celého zní dost věrohodně a já sám víc věřím Seymouru Hershovi než komunikačnímu oddělení Bílého domu. Dává smysl celé akci. Chápu samozřejmě, proč to Bílý dům dementuje, protože kdyby to přiznali, jde o útok nejen na Rusko, ale také na Německo, jednoho z hlavních amerických spojenců v Evropě. Proto Bílý dům nikdy nemůže přiznat, že to bylo tak, jak popisuje Seymour Hersh. Ten člověk má svoji stopu a nelze ho označit za Putinova agenta, všechno si důsledně ověřuje, má kontakty. Jeho verze mi přijde nejvěrohodnější ze všech verzí. Každý se může mýlit, ale z toho, co máme k dispozici, mi tato verze dává největší věrohodnost. V případě Hershe víme, že to není čistá spekulace. My, co nemáme kontakty na americký hluboký stát, se můžeme jen dohadovat. Kdežto Hersh má všechno podložené.

Závěrem se podívejme na domácí scénu. Petr Pavel přesně za měsíc složí slib a stane se prezidentem republiky. Očekáváte změny směru zahraniční politiky za jeho mandátu?

Podle mého soudu je to celkem jasně nalajnované. Petr Pavel nastupuje jako prezident, který bude určitě silně bránit americké zájmy. Je to zřejmé z jeho kariéry, protože Američané mu dali „rozhřešení“ jako bývalému kandidátovi na komunistického rozvědčíka, který měl škodit Západu za liniemi nepřítelů. Vzali ho na milost a udělali si z něho svého člověka. To je moment, který poznamenává celou jeho kariéru. Druhým momentem jsou lidé, kteří se v kampani pohybovali kolem něho, specificky mám na mysli Petra Koláře, ale i některé další, kteří jsou napojeni na americké zájmy. Z tohoto hlediska bude tah na americké zájmy silnější, než býval, ale na druhou stranu, pokud se podíváme na Fialovu vládu, nemyslím, že by ji bylo potřeba příliš tlačit v tomto směru. Máme tam lidi jako Jana Černochova nebo Jan Lipavský, tak je zřejmé, že v těchto věcech budou s panem Pavlem souznít. Možné je, že Pavel někdy půjde ještě trochu dál, než by si vláda představovala. Tahem na Ameriku mě Petr Pavel nijak nepřekvapí, ale překvapil mě trochu telefonátem s tchajwanskou prezidentkou, tam šel trochu dál, než bychom čekali. Stejně tak je možné, že půjde o něco dál i v jiných věcech. Petr Pavel je jedním z lidí, kteří dnes zastávají pozice další eskalace bojů na Ukrajině, ale jakmile se ve Washingtonu změní situace, předpokládám, že disciplinovaně vysvětlí, že věci jsou přece jen o něco složitější.

[ZDROJ](#)